

Ústecký zpravodaj

číslo 82

březen 2020

Vážení spoluobčané,

v minulém Zpravodaji, jste se mohli dočíst, že máme za sebou období, o kterém se našim předkům ani nesnilo, a že žijeme už 30 let v době, kdy nám nikdo nic nediktuje. Uplynuly tři měsíce a všechno je jinak. Určitě mi dáte za pravdu, že právě teď zažíváme dobu a pravděpodobně ještě zažijeme období, o kterém se nám nezdálo ani v nejhorších snech. Nacházíme se v neobvyklé situaci, nevíme, co bude, co se stane a co nás čeká. Média na nás chrlí spoustu, většinou, negativních informací, co je zakázáno, co je nařízeno či doporučeno. Můžeme se jen domýšlet, zda opatření byla vydána včas nebo ne, zda jsou přiměřená nebo přehnaná, zda balíčky pro nastartování ekonomiky budou stačit a zda to naše republika utáhne. Nezbyvá než věřit, že to zvládneme.

Co můžeme dělat na obecním úřadě? Snažíme se Vám poskytovat informace tou nejpříjemnější formou pro všechny z Vás, proto jsme postupně vydali tři letáky s konkrétními informacemi pro život v naší obci. Po dohodě s paní ředitelkou Lucií Mynářovou začali zaměstnanci ZŠ a MŠ Ústí šít roušky, které dostali zdarma ti z Vás, kteří obecnímu úřadu nahlásili své požadavky. Po uzavření školy a školky byla všem, ale zejména rodičům, kteří se dnes starají a učí své děti doma, nabídnuto stravování formou odebírání obědů za zvýhodněnou cenu 50,- Kč. Podle evidence obyvatel jsme zjistili, že v naší obci je 83 občanů starších sedmdesáti let. Nabídnutou pomoc ohledně nákupů potravin či léků nikdo z této věkové kategorie nevyužil. Dle doporučení nemáte opouštět domovy, takže věřím, že jste zabezpečeni rodinnými příslušníky nebo sousedy.

Nevím, jak se cítíte a jak se díváte na tuto situaci. Myslím si, že většinu z nás tato prožitá zkušenost změní. Přestože to všichni víme, zjišťujeme, že zdraví je opravdu to nejdůležitější, co máme. Zjišťujeme, že bychom se dokázali obejít bez spousty věcí, jen ať nechytíme ten zpropadený koronavirus. Naši prarodiče a rodiče prožili světové války, hospodářskou krizi i bídu. Podle premiéra jsme také ve válce, ve válce s koronavirem. Pevně věřím, že máme v sobě dostatek sil a odhodlání, abychom tyto zlé časy zvládli.

PODĚKOVÁNÍ

Jménem zastupitelstva obce děkuji zaměstnancům ZŠ a MŠ Ústí, Aničce Nebeské a Kazce Paličkové za ušití cca 200 ks roušek, děkuji také obecním zaměstnancům za zprostředkování zpráv a distribuci roušek spoluobčanům. Děkuji také všem ostatním, kteří jakýmkoliv způsobem pomáháte sousedům a všem těm, kteří to potřebují.

Libor Vykopal, starosta

JAK SE ŽIJE V NOUZOVÉM STAVU?

Jedním slovem – **TĚŽCE.**

NEMŮŽEME

- se vídat, stýkat, povídat si, objímat se, chodit do školy, do kroužků, brouzdat po obchodech, zajít si na kávu, zákusek, víno, pivo, do kina, do divadla, na koncert, na mši, na bazén, do sauny, na fotbal, do fitka, ke kadeřnici atd., dokonce ani na úřady.

MŮŽEME:

- chodit jen do práce (pokud nás potřebují), na „nezbytné“ nákupy, na procházku do přírody (jen ve dvou nebo s rodinou),
- být hodně doma, což může být pro některé po pár dnech soužití velká zkouška,
- se věnovat jen sami sobě a dělat třeba to, co jsme dlouho odkládali (číst knížky, zpracovat fotky, vyklízet skříně, vyhodit nepotřebné věci apod.)
- se konečně zastavit a odpočinout si.

ZJIŠŤUJEME:

- co děláme špatně a konečně se to naučíme,
- neumíme si správně umýt ruce (dobrá rada nejen pro děti – myjte si ruce tak dlouho, než si 2x zazpíváte - Kočka leze dírou ☺),
- neumíme se správně chovat při kašli (od dětství slýcháme a učíme to i své děti: „Když kašleš, dej si ruku na pus!“ , od teď už jenom rukáv nebo do kapesníku).

MUSÍME:

- nosit roušky, což si asi nikdo z nás neuměl představit. Naštěstí je spousta šikovných švadlen, takže šije téměř každý ☺. Vypadá to, že se z roušky stane nový módní doplněk. Škoda, že nemusíme nosit čepice, protože když nemůžeme ke kadeřnici, čepice by to zachránila ☺ .

NEMUSÍME:

- ale raději si děláme zásoby na horší časy, co kdyby zavřeli i potraviny, pečeme chleba a buchty (ještě že jsme před tím mohli sledovat pořad Peče celá země, takže máme spoustu receptů).

UMÍME:

- se přizpůsobit nové situaci, pomáhat si navzájem a vážit si všech, kteří se o nás starají.

BOJÍME SE:

- o své zdraví a o celou rodinu.

Naštěstí však neztrácíme naději a víru v to, že vše dobře dopadne. Je příjemné vědět a vidět, že se v krizi dokážeme semknout a vzájemně si pomoci. Nejenže si víme rady, ale umíme se také zasmát neuvěřitelnému množství vtípů, které vznikly téměř ke každé nové situaci. A právě to nás i v této době udržuje v dobré náladě. Takto, prosím, chápejte i pár výše uvedených postřehů.

HV

V současné tíživé situaci jsem oslovila pár našich spoluobčanů, kteří jsou tzv. v první linii, a také učitele a studenty, kterým neobvyklé volno zkomplikovalo život, a položila jim tuto otázku:

**JAK NOUZOVÝ STAV OVLIVNIL NEBO ZMĚNIL
VÁŠ RODINNÝ A PRACOVNÍ ŽIVOT?**

Markéta Žeravíková

Nouzový stav je pojem, který nikdo z nás doma reálně ještě nezažil. Asi nejtěžší bylo zjistit, co to přesně pro každého z nás znamená, co můžeme a co nemůžeme.

Co se týká mého pracovního života, tak od pondělí 30. března bude vše jinak. Lázeňský dům Janáček se od toho dne zavírá a nevím, kdy se znovu rozjedeme. Proto někde v hloubi mám pocit určité nejistoty. Poslední dny v práci byly hodně náročné, protože nařízení vlády ohledně zdravotnických zařízení se stále měnila, i pro naše klienty to období bylo náročné, nevěděli, jak bude probíhat jejich pobyt dál, kdy pojedou domů a co je doma čeká. Proto některé dny panovala mezi všemi určitá panika a stres. Nyní je to spíše pocit melancholie. Nevíme, s kým a kdy se zase setkáme.

A co se týká rodinného života, tak tady jsou ty změny samozřejmě znát. Všechny děti jsou doma, i vysokoškoláci dojeli domů, takže je nás plný byt.

O sociální kontakt u nás opravdu není nouze, což je určitě výhoda, která, doufám, vydrží co nejdéle. Trávíme spolu více času, i na procházku nás chodí více. Děti zatím učení a školu zvládají dobře. Domácí příprava, hlavně pro ty starší, je někdy opravdu náročná, stráví často celý den vypracováním různých úkolů, ale zatím neklesají na mysl. Musíme častěji jezdit nakupovat, protože se lednice velmi rychle a často vyprazdňuje. A samozřejmě mnohem více času trávím v kuchyni, ale zapojují se častěji i děti, což je velké plus. Každý večer po 20. hodině se připojujeme k výzvě našich biskupů společnou modlitbou Svatého růžence za ukončení epidemie koronaviru.

Uvidíme, co nám další dny přinesou, a proto přeji nám všem hodně sil, trpělivosti, ohleduplnosti a ukázněnosti vůči sobě i druhým. A hlavně NADĚJI....

Pavla Dohnalová

Nejvíce mně ovlivnil nouzový stav v Česku v mém pracovním životě. Pracuji již řadu let v hypermarketu v Hranicích, ale tohle jsem ještě nezažila. Když vláda vyhlásila nouzový stav, začalo davové šílenství v nakupování. Dostupné položky začaly být nedostupnými. Nebyly mouky, těstoviny, sůl, rýže, droždí, začaly být nevykrývány objednávky masa, toustových chlebů, bezlepkových potravin...Regály začaly být úplně prázdné. Pro nás na dnešní dobu zcela nepochopitelné. Všichni jsme s napětím očekávali, zda kamion večer nějaké to zboží přiveze. Největší náš problém byl velký úbytek zaměstnanců. Během jednoho dne jsme přišli asi o polovinu zaměstnanců (OČR, nemocenské...). Zaměstnáváme také děti z dětského domova, ty také přestaly okamžitě chodit na brigádu, zřejmě se bály nákazy. Situace však začala být neúnosná (nestíhalo se s doplňováním prodejny, s pečením našeho pečiva, vytvářely se fronty na pokladnách, nebyl nikdo, kdo by vychystával akce...). Začali jsme tedy s nábořem nových brigádníků. To se nám vcelku rychle podařilo. O práci byl velký zájem. Dnes zaměstnáváme ty, kteří jsou na OSVČ a také ty, kteří díky koronaviru přišli o práci.

Snad se situaci zlepší. Pokyny z vedení se měnily každou hodinu. Sledovali jsme novinky, zprávy, telekonference, emaily, internet...Z počátku byl velký nedostatek roušek. Tím bych chtěla velmi poděkovat našim zaměstnancům a také zákazníkům, kteří nám roušky šijí a nosí, jim patří velký dík. Dnes prodejna funguje na krizový režim, tzn. rozdělili jsme se na dvě skupiny, které se nepotkávají a pracují v režimu dva dny v práci a dva dny volna. Zaměstnavatel provedl různá bezpečnostní opatření. Aby se ochránily pokladní, nainstalovaly se na pokladnách ochranné plexiskla, u pokladen a u obsluhovaného pultu jsou na podlaze přilepeny značky, které znázorňují bezpečnou vzdálenost 2 metry mezi jednotlivými zákazníky. Také otvírací doba se nám zkrátila do 20.00 hod. Abychom vše všichni společně zvládli, dostávají naši zaměstnanci každý den svačinku, pitný režim, ovoce a nějakou tu sladkost, kterou si každý den vyberou. Důležité je, abychom se z toho všichni nezbláznili, zanechali si zdravý rozum a stanovili si priority.

Pevně věřím, že se situace uklidní, že to všichni společnými silami zvládneme a že to ve zdraví všichni přežijeme.

Ilona Hotařová

Každý rok, již 20 let, jezdíme na jarní lyžařskou dovolenou do rakouských Alp. Už v únoru jsem byla na pochybách, poté co se začala vyvíjet situace v Itálii, zda vůbec budeme schopni jet. Pořád jsem ale doufala, že se situace uklidní a že naše každoroční rodinná dovolená klapne. Bohužel, na dovolenou jsme neodjeli a nejhorší možný scénář se nevyhnul ani nám v ČR. Asi nikdo si nemyslel, že by něčemu takovému v dnešním moderním světě, v době, kdy zdravotnictví je na tak vysoké úrovni, mohlo vůbec dojít. Zvykli jsme si, že máme vše na dosah a hned. A najednou..., z bezstarostného, svobodného života jsme v obavách, možná i strachu.

Myslím, že počáteční radost dětí z „prázdnin“ vystřídal zklamání. Množství úkolů, žádné sportovní aktivity, nemožnost navštívit své kamarády. Ti starší už asi pochopili, že je lepší si to „odsedět“ ve škole. Musím říct, že některé úkoly jsou náročné i pro nás rodiče. Jako příklad, úkol 7. třídy, přírodopis, určí živočišné druhy zvířat/hmyzu z Ferdy mravence.

A co se změnilo v mém pracovní životě? V nemocnici se mění situace každým dnem, každou hodinou. Veškerá opatření se dělají za pochodu. Jako první bylo u vjezdu do areálu nemocnice zřízeno třídící místo. Jakožto zdravotní sestra, která pracuje na operačním sále, se nám zastavila plánovaná operativa, provádíme pouze akutní operace, omezil se provoz odborných ambulancí. Mluvílo se o zajištění provozu v týmech, tj. personální obsazení tak, aby se dané skupiny nepotkávaly, to zatím nebylo spuštěno. Stěhují se ambulance, aby mohl být připraven izolační pokoj pro podezřelé na Covid 19. Některé oddělení se stěhují, jiné uzavírají. Připravuje se infekční oddělení a odběrové místo..., a co bude dál, to nikdo neví.

Vše je nyní vzhůru nohama a na návrat zpět do našeho každodenního života si ještě nějakou chvíli počkáme. V každém případě, i přesto všechno, je potřeba si zachovat klidnou mysl a dobrou náladu.

Držte se, a těším se brzy na viděnou!

Ivana Kvašňovská

Nikdy jsem si nemyslela, že něco takového zažiji. Jako voják jsem vždy přemýšlela, proti jakému nepříteli budu jednou bránit lidi a naši krajinu. Ukázalo se však, že teď musíme bojovat všichni společně. Proti neviditelnému nepříteli. Určitě to společně zvládneme.

Když jsem v práci.

V Armádě České republiky se také vše podřizuje současnému nouzovému stavu. V posádce Páraslavice jsme rozděleni rovnoměrně na dvě směny, které se po týdnu střídají. První směna funguje na Homeoffice a druhá je v práci. Důvodem je snaha o zachování nasaditelnosti sil a prostředků, aby v případě nálezů nezůstali všichni najednou v karanténě. Kolegové, kteří jsou nasazeni v terénu na Olomoucku, Znojemsku a Jesenicku mají odlišný režim. 10 dnů nasazení, 10 dnů v karanténě. Řidiči a technika jsou v terénu nebo k dispozici pro rozvoz potřebného materiálu. My, co zůstáváme v kasárnách, mimo jiné koordinujeme střídání nasazených vojáků, zabezpečujeme logistiku a vyhodnocujeme strategická opatření.

Když jsem doma, dělám:

Uklízečku: nechápu, kde se ta špína pořád bere

Učitelku: velký dík všem učitelům a učitelkám

Vychovatelku: velký dík všem vychovatelům a vychovatelkám

Kuchařku: velký dík za možnost odebírat obědy ze školní jídelny. Velký dík našim paním kuchařkám (Ivčo, až bude zasedání kulturní komise, tak Ti zazpívám: Není nutno)

Pánskou holičku: nic moc, ale stejně, kdo ty naše kluky teď uvidí ...

Osobní trenérku: každý den doma společně cvičíme.

Dělám to ráda a určitě to ještě nějakou dobu vydržím.

Co mi chybí:

Chybí mi lidé, rodiče, rodina, kamarádi, známi. Chybí mi společná setkání, společná práce, povídání a vše, co k tomu patří.

Těším se, až se opět potkáme – na ulici, na vyletišti, na hřišti, v obchodě, v kostele, na fotbale.

Bez roušek.

Pavčina Šatánková

Začnu větou papeže Františka, kterou jsme mohli slyšet při výjimečné promluvě v pátek, 27. 3. na svatopetrském náměstí ve Vatikánu, cituji: „Mysleli jsme si, že navždy zůstaneme zdraví v nemocném světě.“ Není se tedy vůbec čemu divit, že tato situace nastala.

Je to teď náročné na obou stranách. Doma během dopoledne vládne pevný školní řád, dodržujeme i hodiny tělesné výchovy. Společně s holkami vaříme, uklízíme, odpoledne většinou trávíme na zahradě. Užívám si volné dny, kdy můžu být s celou rodinou v bezpečí doma. Sbližují nás i chvíle ztišení při společné modlitbě a při „domácí“ účasti na mši svaté, kterou sledujeme v televizi. Víra mě v těchto dnech doslova „drží nad vodou“.

Z pohledu pracovního, z pohledu záchranáře mě škola připravila do praxe velice dobře, avšak nikdy bych si nemyslela, že stát v první linii bude jednou tak náročné. Svoji práci, kterou beru jako

poslání, vykonávám již 13. rokem a taktickými cvičeními jsme na tyto epidemie cvičeni. Přesto, učíme se každý den, za pochodu. Tento mimořádný stav nás všechny, pracující v integrovaném záchranném systému, stmeluje. Každá směna, každý výjezd je teď provázen zcela ojedinělým pocitem z možné nákazy. Lidé jsou k nám často neupřímní, lžou a zatajují důležité informace, tím nás vystavují riziku, že budeme nuceni zůstat v karanténě a nebudeme tak moci zachraňovat. Je však stále více těch, kteří jsou vůči nám zodpovědní, ohleduplní a DĚKUJÍ. DĚKUJÍ nám za naši práci, nosí na základny Zdravotnické záchranné služby ušité roušky, zákusky, chlebičky a nejrůznější dobroty, které nám dodávají energii a vhání až slzy do očí.

Velice si vážím toho, že v Ústí nařízení vlády respektujeme a dodržujeme. A touto cestou Vám všem za to upřímně děkuji. Věřím, že všechno dobře dopadne.

Adéla Hadašová

Co prožívám ohledně přijímaček?

Na jednu stranu máme výhodu oproti minulým a nadcházejícím ročníkům, protože jsme celé dny doma a máme více času na to se všechno naučit a zopakovat. Ale na druhou stranu, když něco nepochopíme, dokážu si představit, že učitelům se to může blbě vysvětlovat. U dětí na druhém stupni a výš to asi nebude problém, ale u dětí na prvním stupni to bude oříšek hlavně pro rodiče. Dokážu si představit, že třetákům nebo prvňákům budou rodiče těžko vysvětlovat věci, které ani oni sami neznají např. slova nadřazená, podřazená, souřadná nebo tvarosloví. Vypadá to, že budeme ale v nevýhodě oproti ostatním ročníkům, které mají za sebou nebo před sebou přijímačky, protože to vypadá, že budeme mít pouze jeden termín přijímaček. Ale co jsem viděla, tak se na internetu vytvořila petice, která požaduje dva termíny přijímaček a už se pod ní podepsalo dost lidí. Já osobně s tím souhlasím, aby byly dva termíny, protože spousta z nás ani neví, jak tyto zkoušky vypadají a co od nich můžeme čekat, spousta z nás může zpanikařit a napsat tu zkoušku špatně a pak se můžeme pouze modlit, aby nás přijmuli alespoň na jednu školu, kdežto když budeme mít dva termíny, tak na ten

druhý přijdeme méně nervózní a navíc, když na prvním termínu něco nepochopíme, tak se na ten druhý termín můžeme určitou věc doučit.

Jak se mnou komunikují učitelé?

Naši učitelé využívají naše školní e-maily a Google classroom. Nejvíce úkolů dostáváme od paní učitelek z českého jazyka a matematiky. Ostatní učitelé nám nedávají moc úkolů a apelují na nás, abychom tyto „prázdniny“ využili co nejvíce na učení k přijímačkám.

Jak snáším opatření a roušky?

Mě to nedělá moc velký problém, uvědomuju si, že tyto zákazy a opatření tady nejsou pro nic za nic. Stále je tady spousta lidí, kteří argumentují tímto způsobem „Rouška mě neochrání, ona je jenom pro ty nemocné“ jenomže jim asi nedochází to, že inkubační doba koronaviru je 5 – 14 dní, tudíž ten daný člověk nemusí ani vědět, že virus má a bezstarostně ho roznáší na ostatní. Ale ještě víc nechápu lidi, kteří přijedou ze zahraničí a na karanténu doslova kašlou.

Jde nádherně vidět, že tento restart potřebovala i příroda. Nad Čínou zmizel smogový oblak a v Benátkách je průzračná voda, přestaly létat letadla a zlepšilo se ovzduší.

Marie Smolková

Maturita a koronavirus

Ačkoli má spousta školáků z těchto "prázdnin" velkou radost, my maturanti jsme se ocitli v docela nelehké situaci. V den, kdy jsme se dozvěděli, že se zavírají školy na dobu neurčitou, začala na té naší menší panika. Učitelé pro nás narychlo sháněli materiály na doma a dopisovali poslední testy, abychom ještě nahnali známky.

Doma pro nás nastala naprosto nová situace. Nemáme dobrané učivo k maturitě, a to se teď budeme muset doučit sami. Učitelé nás nezkouší a my nejsme připraveni. Teprve nyní totiž mělo začít to nejintenzivnější studium. Na druhou stranu se můžeme soustředit pouze na maturitní předměty a vše ostatní už můžeme hodit za hlavu. Takže se může zdát, že jsme to "volno" vlastně vyhráli, ale opak je pravdou. Sice podle vyhlášení nemusíme psát slohové práce, na druhou stranu nevíme, kdy budeme maturovat a jestli vůbec budeme maturovat. Má tedy cenu

se ještě učit? To se asi každý rozhodne dle svého svědomí.

Nicméně co nás všechny opravdu mrzí, je, že nikdy nezažijeme poslední zvonění. Asi nikdy si neprojdeme tou velikou zkouškou plnou stresu, na kterou se poctivě připravujeme 4 roky. Jako třída se v klasické vyučovací hodině už neuvidíme a těžce vydřené nejdelsí prázdniny v životě nejspíš budeme trávit všichni doma. Za tohle všechno žádná úleva z maturity nestojí. Raději bych pilně studovala ty dva měsíce, co nám zbývají a užila si všechny radosti i starosti tak, jako to měly ročníky před námi.

A co je vlastně taky nelichotivé? Že maturitou z roku 2020 se nejspíše budou moci pochlubit i ti, kteří si ji snad ani nezaslouží, protože pokud se školy do 1. 6. neotevrou, tak se maturita letos skutečně dává zadarmo.

Lenka Bartošová

Současnou situaci zvládáme jako rodina v pohodě. Po vyhlášení nouzového stavu jsem vytáhla svoji krabici látek na patchwork, každý jsme si vybrali vzor a spolu s děvčaty se pustili do šití roušek. Střídaly jsme se ve střihání, šití a žehlení, takže byla brzy zásoba nejen pro nás, ale i pro moje rodiče. V průběhu volných dnů děvčatům došlo, že s počítačem si nevystačí, knihovna je zavřená a všechny knížky mají přečtené, tak došlo na školní přípravu. Pro zpestření se pustily do vaření (plněné bramborové knedlíky od Magdalénky) a pečení

(tiramisu, cheesecake a lasagne od Alžbětky), za pěkného počasí sedly na kolo. Už jsou samostatné a spolehlivé (17 a 18 let). Víkendy věnujeme svým rodičům (81 a 83 let), jejich psovi a pěti kočkám a zahradě, takže žádná nuda a ponorka. Zmírněné tempo mi v podstatě nevadí, ale začínám pociťovat absenci dětí ve školce a doufám, že současná opatření budou ku prospěchu všech a postupně se vrátíme do normálu.

Bud'te všichni v pořádku, hlavně zdraví.

OCHRANNÉ PROSTŘEDKY

O těchto prostředcích, jejich nákupu a distribuci, slyšíme každý den. Krizový štáb Olomouckého kraje požádal obec, aby do 15. března nahlásila požadavky na ochranné prostředky na 30 dnů na chod úřadu a jeho organizací. Požadovali jsme 60 litrů desinfekčních prostředků a roušky pro celou obec. Město Hranice jako obec s rozšířenou působností zpracovala soupis za všechny obce Hranicka, bylo požadováno 3 115 litrů desinfekce, přičemž napoprvé bylo dodáno pouze 185 litrů. V první várce naše obec obdržela 2 litry desinfekce,

ve druhé a třetí várce 4 litry a ve čtvrté várce 5 litrů. Dne 22. března obec nahlásila na základě další výzvy Olomouckého kraje požadavek na dodání roušek, respirátorů, brýlí, rukavic, jednorázových obleků a návleků na boty, k dnešnímu dni nebylo nic dodáno. Věřím ale, že není důvod k zoufání, protože ve společnosti jsou mnohem potřebnější profese, které bez ochranných prostředků nemohou fungovat.

Na obecním úřadě jsou volně k dispozici roušky ušité v ZŠ a MŠ Ústí.

Libor Vykopal

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA OBCE

V tomto čtvrtletí se zastupitelé sešli na pravidelné poradě 9. ledna, 12. února, 11. března a 22. března, veřejná zasedání se konala 17. prosince 2019 a 30. ledna 2020.

Na desátém veřejném zasedání v období 2018 - 2022 bylo mj. schváleno:

- bezúplatný převod pozemků ve vlastnictví obce Ústí do vlastnictví Olomouckého kraje (*jedná se o pozemky kolem hlavní komunikace II/439*),
- výmaz předkupního práva, který byl dohodnut v kupní smlouvě na pozemek p. č. 1016/6 v k. ú. Ústí,
- střednědobý výhled na období 2021-2023 a rozpočet na rok 2020
- obecně závazné vyhlášky: o místním poplatku ze psů, za užívání veřejného prostranství a za svoz komunálního odpadu a o stanovení systému sběru komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Ústí

Na jedenáctém veřejném zasedání v období 2018 - 2022 bylo mj. schváleno:

- podání žádosti o dotaci do Programu obnovy venkova Olomouckého kraje „Oprava vnějšího pláště a vnější terasy kulturního domu a Hospůdky U Čápa“
- dodatek č. 2 k nájemní smlouvě mezi TJ Sokol Ústí a obcí Ústí

HV

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

- Začátek roku byl jako obvykle ve znamení klasických závěrkových prací a přípravy na přezkoumání hospodaření, které provedly pracovnice odboru kontroly Olomouckého kraje dne 5. února 2020.
- Určitě jste zaznamenali, že začala **obnova elektrického vedení** v naší obci. Předmětem stavby je výstavba nového kabelového vedení (do země) a demontáž stávajícího vedení včetně demontáže sloupů. Firma MSEM všechny informovala o zahájení stavby dne 16. března, přestože původní termín realizace z posledního jednání byl červen-listopad 2020. Celá akce je rozdělená na 3 etapy. První etapa začíná za mostem u Lukášového č. p. 11 směrem k řadovkám až po trafostanici k hájence, dále kolem kostela směrem na Opatovice po novou zástavbu v Záulíčí, dále ke mlýnu a kolem kostela. Každá další etapa nebude započata dříve, pokud se kompletně nedokončí ta stávající včetně terénních úprav. Termín dokončení včetně přepojení je předběžně stanoven do konce června 2020.

Kontakt na stavbyvedoucího: Radko Víšek 606 721 212

- Současně s obnovou elektrického vedení bude probíhat rekonstrukce veřejného osvětlení dle projektu Zdeňka Šindlera, v obci bude rozmístěno 95 nových stožárů a svítidel.
- V pondělí 30. března začala firma Václava Rady dělat na oplocení školkové zahrady a firma Pavla Havrana na rekonstrukci střechy na stodole čp. 19.
- V prosincovém vydání Zpravodaje jsme Vás informovali o obnově a ochraně stávajících výsadeb, kterou společně se zastupiteli provedli i brigádníci. Ke konci loňského roku zrušili naši pracovníci - Hanka Kopecká, Iveta Juráňová a Lukáš Hadaš oplocenku liniové výsadby, která se nachází na pozemku v Lučiskách po pravé straně od silnice vedoucí z Mariánského údolí směrem na Opatovice a vede ke známé Cahlové chatě. V letošním roce jsme pokračovali na ochraně výsadby, od všech stromů byla odstraněna stávající ochrana, která byla nahrazena novou z uzlíkového

pletiva s dvěma dřevěnými kůly. Liniový porost z geograficky původních druhů dřevin je vysazen v délce parcely 400 m a je osazen skladbou sedmi druhů dřevin v počtu 64 ks stromů a 1 808 ks keřů.

- Zastupitelé naší obce by rádi navázali na výsadby v extravilánu obce, a do konce volebního období by uvítali, kdyby se společnými silami podařilo obnovit a vysadit bývalou polní cestu pozemek par. číslo 1368/2, která navazuje na stávající výsadbu (Hrubé hony) a vede od Mánkového kříže směrem ke křížku k lomu a dále pod lomem směrem ke stávající komunikaci II/439 od čističky do Hranic.
- Již od počátku letošního roku započaly **práce na protipovodňových opatřeních blízkých přírodě na řece Bečvě**, jedná se o stavbu v celkové hodnotě víc jak 300 mil. Kč v úseku dlouhém 3 375 m. Začátek stavby je cca 300 metrů nad Vápenským mostem směrem proti toku řeky Bečvy. Stavba je rozdělená do dvou částí, Stavbu II. Černotín v úseku 1 655 metrů realizuje firma OHL ŽS a.s. DIVIZE M – Morava a stavbu III. Skalička firma EUROVIA a. s. v úseku 1 720 metrů. Termín dokončení díla se předpokládá v únoru 2022.

Výzva – uklidme veřejná prostranství

V současné době, kdy je a bude rozkopaná celá obec, se může výzva k úklidu veřejných prostranství zdát asi nesmyslná. Přesto využijte období nouzového stavu a pusťte se do toho! Uznejte sami, že je stále spousta veřejných prostranství, která jsou využívána ke skládkám dřeva, cihel, tašek nebo k odstavení autovraku. O tom, zda se jedná o Váš pozemek nebo obecní se můžete přesvědčit na www.obec-usti.cz, pravý sloupec - odkaz mapový portál.

PLACENÍ POPLATKŮ

Vážení poplatníci,
společně se Zpravodajem jste obdrželi předpis poplatků na rok 2020, dle kterého uhradte poplatky za psy a odpady do 31. května, stočné si můžete rozdělit na dvě splátky do 30. dubna a 30. září 2020. Prosíme o úhradu bezhotovostním převodem na účet obce **20425831/0100, variabilní symbol = číslo popisné**. O možnosti hotovostních plateb Vás budeme informovat místním rozhlasem. Případné nesrovnalosti v poplatcích řešte, prosím, telefonicky 581 621 157 nebo emailem urad@obec-usti.cz. Ty z Vás, kteří v obálce obdrželi také smlouvy o odvádění odpadních vod, přiznání k poplatku ze psů, nájemní smlouvy na hrobová místa či dodatky k těmto smlouvám, žádáme, abyste podepsané výtisky doručili do schránky u obecního úřadu. Děkujeme Vám za pochopení.

HV

JAK JSME HOSPODAŘILI V ROCE 2019?

Zastupitelstvo obce schválilo rozpočet na rok 2019 ve výši 13 026 300,- Kč. Jaká byla skutečnost? Obec začínala se zůstatkem 7 084 655,49 Kč, na konci roku bylo na obecních účtech **5 445 016,21 Kč**.

Se závěrečným účtem obce Ústí za rok 2019 se budete moci v průběhu dubna seznámit na webových stránkách obce. Jeho obsahem je detailní plnění rozpočtových příjmů a výdajů, účetní výkazy obce Ústí, účetní výkazy ZŠ a MŠ Ústí a zpráva o přezkoumání hospodaření za rok 2019.

HV

ROZPOČET A PLÁNY NA ROK 2020

Dne 17. prosince 2019 schválilo zastupitelstvo obce rozpočet na rok 2020 jako schodkový s příjmy 18 880 000,- Kč, výdaji 24 420 000,- Kč a financováním ve výši 5 540 000,- Kč. Schodek rozpočtu je uhrazen z přebytku finančních prostředků minulých let.

PŘÍJMY		18 880 000
Z toho:	Daňové příjmy	7 866 500
	Místní poplatky	246 000
	Dotace ze státního rozpočtu	120 000
	Ostatní nedaňové příjmy	647 500
	Investiční dotace – Dispoziční rozšíření ZŠ	10 000 000
VÝDAJE		24 420 000
Z toho nejvýznamnější:		
	Pěstební činnost v lese	150 000
	Vnitřní obchod – oprava prodejny	200 000
	Odvádění a čištění odpadních vod	917 000
	Silnice	60 000
	Provoz veřejné silniční dopravy	80 000
	Základní škola – příspěvek zřizovatele	700 000
	Základní škola – dispoziční rozšíření ZŠ	15 000 000
	Kultura	535 500
	Kulturní aktivity	120 000
	Transfer TJ Sokol	150 000
	Sportovní zařízení	40 000
	Veřejné osvětlení	1 000 000
	Komunální služby a územní rozvoj	750 000
	Sběr a svoz odpadů	390 000
	Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	924 000
	Zastupitelstvo obce a místní správa	3 032 500
	Ostatní výdaje	371 000
FINANCOVÁNÍ		5 540 000
	Převod zůstatku z roku 2019	5 540 000

Podrobný rozpis rozpočtu najdete na webových stránkách obce. Vzhledem k předpokládané krizi (únor 2020) a současné situaci, která vyvolá propad daňových příjmů, bude muset obec přistoupit ke zrušení některých plánovaných akcí. Zastupitelstvo počítá s přijetím úvěru ve výši cca 5 mil. Kč na investiční akci Dispoziční rozšíření ZŠ tak, aby vlastní prostředky mohly být využity jinak. V první řadě je však zapotřebí dokončit rozestavěné akce.

HV

ZE ŽIVOTA OBCE

aneb co se událo během uplynulých 12 týdnů

CO NÁS ČEKÁ V NOVÉM ROCE? Tak zněla tajenka doplňovačky, kterou vyluštili účastníci letošního novoročního putování. Většina otázek se týkala akcí, které byly naplánovány na rok 2020 nejen u nás, ale i ve světě. Některé jsme stihli, některé byly zrušeny a některé nevíme, zda se vůbec budou konat.

XXII. sousedský bál	✓	Fotbalová utkání – Ústí	???
Vodění medvěda	✓	Pouť sv. Petra a Pavla	???
Klapotání	???	Loučení s prázdninami	???
Čarodějnický rej	✗	Olympijské hry v Tokiu	✗
Oslava svátku matek	✗	Euro 2020 – ME ve fotbale	✗

Kromě naplánovaných akcí naše obec zrušila vítání občánků v neděli 15. března, posouvá také setkání jubilantů, které mělo být ve čtvrtek 23. dubna. Kulturní komise plánovala zájezd do Polska, což dnes nepřichází vůbec v úvahu. Doufejme, že nemoc brzy pomine, a my se budeme moci opět stýkat při kulturních a sportovních akcích.

Charita Hranice děkuje všem štědrým občanům naší obce, kteří do charitních pokladniček přispěli částkou 40 980,- Kč. Při koledování na Štědrý den vybrali koledníci 12 948,- Kč, tyto finanční prostředky budou využity pro potřeby dětí a mládeže.

15. 2. 2020 – za krásného počasí vodili hasiči medvěda společně s maskami a kapelou z Jindřichova

MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN OSLAV POHYBEM A VĚNUJ 90 MINUT SVÉMU TĚLU

MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN OSLAV POHYBEM
VĚNUJ 90 MINUT SVÉMU TĚLU ♥

BODYFORM S HANKOU

- DYNAMICKÉ CVIČENÍ
- POSILOVÁNÍ VŠECH PARTIÍ
- STRAŽČINKA A RELAXACE

KDČ A KDČ7 8. 3. v 17 hod. KD Ústí

VSTUP 50 Kč

S SEBOU? sportovní oblečení, obuv, pití, podložka na cvičení, ručník.

HANKA UHRKOVÁ, instruktorka aerobiku, bosu, bodystyling, Tel: 775 115 052

Akce s tímto názvem se konala v neděli 8. března v Kulturním domě v Ústí. Celkem 14 žen z Ústí a okolí si přišlo svůj svátek užít sportovně a věnovat svému tělu zdravý pohyb a relaxaci. Přestože se v sobotu konal v sále ples, už v neděli odpoledne bylo všude uklizeno a čisto – děkujeme!

V 17 hodin jsem pustila hudbu na plné pecky a daly jsme si pořádně kardio, které nenechalo na nikom triko suché! 😊 Všechny ženy jely na 100% a v posilovací části s vypětím všech sil pracovaly na problémových partiích svého těla. Závěrečná relaxace a protažení v přítmí při svíčkách nám dala vydechnout a soustředit se při pomalé hudbě posledních 15 min jen na sebe, než se vrátíme do každodenního kolotoče.

Děkuji všem ženám, které si přišly zacvičit! Věřím, že jakmile to bude možné, setkáme se na pravidelném cvičení v kulturáku zase! Těším se na vás 😊

Hana Uhrková – instruktorka aerobiku, BOSU, bodystyling

Pojďme nechat vykvést kraslicovník!

Stačí doma namalovat, nazdobit či jinak zkrášlit vyfouknuté vajíčko, pověsit na stužku a nakonec přivázat na stromeček u autobusové zastávky.

Společně to určitě dokážeme!

Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Druhou únorovou sobotu pořádala ZŠ a MŠ Ústí ve spolupráci s obcí v kulturním domě tradiční Dětský karneval. Děti v maskách spolu s rodiči a příbuznými zaplnili sál už před začátkem. Vždyť je čekala spousta soutěží, tanečků a her, největším lákadlem byla bohatá tombola. K tanci i poslechu příjemně hrál DJ Semi. Díky sponzorům a pomoci rodičů se sešlo i plno dobrot k občerstvení. Děkujeme za spolupráci a pomoc při organizaci.

Hned následující den děti už podruhé navštívily dřevařskou dílnu SPŠ Hranice. Na přivítanou si měly možnost pohrát s hračkami z dílny studentů školy, pak se seznámily s různými stroji v dílně. Určitě největším zážitkem byla možnost samostatně brousit, vrtat a řezat. Díky odbornému vedení a pečlivé přípravě pana Urbana si každý odnášel domů vlastní výrobky.

Po jarních prázdninách v naší školce proběhla ve spolupráci s MAS Hranicko otevřená hodina „Drumbeny v mateřské škole“. Paní učitelka seznámila děti s originálním českým vynálezem z recyklovaného papíru a překližky. Při vyprávění příběhu měly děti možnost rozvíjet své hudební a rytmické citění ťukáním, bubnováním různou intenzitou či napodobováním ozvěny. Děti byly nadšené o to víc, že se za nimi přijelo podívat 15 učitelek z mateřských škol v okolí.

Ony se pochvalně vyjádřily o naší mateřské škole, prostředí, vybavenosti a pestrosti nabízených činností a aktivit. Takováto setkání jsou velmi užitečná a podnětná jak pro děti, tak pro učitelky a svědčí o užitečnosti naší práce.

ŠKOLA VE ŠKOLE A ZA ŠKOLOU

Před uzavřením škol z důvodu mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR se toho v naší škole dělo mnoho.

Hned po Vánocích, 24. 1.2020, děti školní družiny navštívily firmu ASO Zámrsky - zdravé mlsání, kde se mohly seznámit s výrobou BIO produktů, které příznivě působí na lidský organismus.

Tři dny krásného lyžování před pololetním vysvědčením za příznivých sněhových podmínek strávili žáci na lyžařském svahu Potštát, kde se někteří naučili lyžovat a pokročilejší se zdokonalili v technice lyžování. Tímto také děkujeme instruktorům panu Jiřímu Kučovi st., Michalovi Kučovi a paní Iloně Hotařové, kteří se obětavě věnovali našim žákům. Své dovednosti mohli někteří využít na závodech 6. 2. 2020, který pořádal SKI Klub Hranice.

Naši malí čtenáři 7. 2. 2020 měli možnost navštívit Městskou knihovnu v Hranicích. Paní knihovnice je seznámila s oddělením

pro děti, kde si mohli prohlédnout a začíst se do knížek oblíbených autorů.

ZŠ a MŠ Ústí ve spolupráci s rodiči pořádali DĚTSKÝ KARNEVAL v sobotu 8. 2. 2020 v Kulturním domě. Atmosféra byla úžasná, program nabitý, tanečnice perfektní, občerstvení voňavé a výborné, tombola bohatá. Děkujeme všem za pomoc a sponzorské dary.

V druhém únorovém týdnu přijeli do naší školy studenti Lékařské fakulty - stomatologie Olomouc. Žáci byli seznámeni se zubní prevencí a osvojili si techniku správného čištění svého chrupu.

V pátek, 14. 2. 2020 proběhlo školní kolo výběru žáků na pěveckou soutěž „Jindřichovský kokrháč“ a vybraní žáci jeli 18. 2. 2020 reprezentovat naši školu do Jindřichova.

Před jarními prázdninami mohly děti školní družiny tvořit v Muzeu v Hranicích, kde se konala interaktivní výstava „Pat a Mat“. Děti se seznámily s tvorbou krátkého animovaného filmu a také se zapojily do praktických činností.

6. 3. 2020 přijelo do naší školy Sférické divadlo s výukovým programem „Vesmír“.

O to náročnější to musí být pro naše žáky bez kamarádů, se kterými by prožívali chvíle radosti, napětí, zábavy i učení. Jak prožívají tyto dny, co a kdo jim nejvíce chybí a jak zvládají školní úkoly, odpovídali v krátkém dotazníčku:

- *Mám se dobře. Doma si hraji se psem a s hračkami, když se neučím. Nejvíc vzpomínám na Zuzku, Baru, Anežku, Kristýnku. Zrovna teď mi chybí kamarádi.*
- *Chybí mi pan učitel a moje asistentka.*
- *Mám se dobře, chybí mi trochu škola a ještě mi chybí spolužačky ze školy. Doma si hraju, vařím na písku Žížalovou polívku a učím se psát, číst, matematiku a mamka mě učí doma anglicky. Tancujeme spolu na Žofinčiny nejlepší písničky. Mám se dobře, ale bojím se koronaviru.*
- *Mám se dobře. Chybí mi Anička. Doma hraju na klavír a hrajeme si se Šimonkem, ráno koukáme na pořad UčíTelka.*
- *Doma se nudím k smrti, ale přesto vzpomínám na své nejlepší kamarády, je mi líto, že nemůžu ven a hrát fotbal s kamarády :D*
- *Chybí mi spolužáci a naše paní vychovatelka.*
- *Pozdravuji paní ředitelku, paní učitelky a pana učitele a děkuji za úkoly.*
- *Vzkaz pro paní ředitelku: Doma mě to docela baví, ale chybí mi spolužáci. Matematiku zvládám sama bez pomoci.*
- *Zdravím všechny učitele a spolužáky.*
- *Hraju si na zahradě, vzpomínám na děti ze třídy. Mějte se hezky.*
- *Mám se dobře. Doma hraji na klavír a flétnu, hrajeme si s Klárkou, díváme se na UčíTelku, když je hezky, jsme venku a hrajeme badminton nebo jsme na hromadách hlíny od bagru :) Zkusil jsem vyrobit hrníček z jílu. Povedlo se, jenom se rozpadl :) Chybí mi Kryštof, Tomáš, prostě celá třída a všechny paní učitelky a pan učitel. Prostě všichni.*
- *Mám se dobře, ale ve škole je to lepší, nemusím se potom doma tolik učit, chybí mi spolužáci a paní učitelky, tělocvik a fotbal, zdravím všechny ve škole.*
- *Mám se dobře. Učím se, hraji si s legem, dívám se na televizi, povídám si s rodiči a bratrem. Vzpomínám na paní učitelky a pana učitele a na spolužáky. Také na družinu. Chybí mi doslova všechno.*
- *Chybí mi spolužáci, trochu škola a chození ven s kamarády.*
- *Mám se dobře, doma dělám úkoly, myslím na kamarády, chybí mi kamarádi.*
- *Mám se dobře, jen mě před pár dny potrápil nějaký bacil a měla jsem teploty. Úkoly se mi moc nechtějí psát a raději bych chtěla být venku. Pozdravuji všechny paní učitelky a vychovatelky.*
- *Mám se dobře a chodíme ven a jezdíme na kole. Chybí mi paní ředitelka a pan učitel.*
- *Mám se bezvadně a chybí mě hodně Honza a ještě mě chybí Vašek.*
- *Fotbal mi chybí.*
- *Mám se dobře, dělám úkoly, hraju si, chodím ven, telefonuju si s Žofinkou, stýská se mi po kamarádkách.*
- *Mám se dobře, vzpomínám na Zdeničku, chybí mi škola a kamarádi.*
- *Máme se dobře, ale stýská se mi po škole, po kamarádech i po paní učitelkách. Už se těším zpátky do školy.*
- *Chybí mi kamarádi, škola, přestávky a paní učitelky. Užívám si volno a jsme všichni doma zdraví.*
- *Stýská se mi po spolužácích a po paní učitelkách, panu učiteli. Doma se starám o kočičku, pomáhám mamince s úklidem, dělám, co mi napíše, když jede do práce.*
- *Vzpomínám na Elišku a Tomáška. Mám se dobře, chodím ven, nechce se mi moc učit a chtěl bych jet třeba na bazén. Chybí mi ve škole turistařák a šikula. Odpoledne trénink-fotbal, ale občas mě mamka nebo taťka vezmou na hřiště kopat na branku, samozřejmě s rouškou, i když jsme tam téměř vždy sami. Zdravím všechny ze školy.*

Ve škole nám žáci taky chybí. První dny jsme dělali úklid, desinfikovali jsme pomůcky, hračky, stavebnice. Vyklízeli jsme půdu, aby byla připravená na nástavbu a od středy 18. 3. šijeme roušky pro všechny, kteří potřebují. Dáváme je na obecní úřad, kde si je lidé vyzvedávají a kde je rozdělují. Ve čtvrtek 26. 3. se nám podařilo uskutečnit první konferenci na dálku přes internetovou aplikaci Microsoft Teams s několika žáky

školy zároveň a měli jsme z toho obrovskou radost. Zjišťujeme totiž, že škola nemůže jen zadávat domácí práci, ale musí se snažit nacházet způsoby, jak s dětmi komunikovat a zůstat s nimi v kontaktu. Sdílet s nimi jejich vlastní zážitky, stesky i radosti.

Děkujeme všem rodičům za jejich trpělivost a spolupráci a zdravíme všechny prvňáčky, druháky, třetíáky i čtvrtáky.
ZŠ Ústí

VELIKONOCE

Za 14 dnů budeme slavit Velikonoce – jsou to ústřední svátky všech křesťanů, znamenají připomenutí Ježíšova ukřižování a zmrtvýchvstání. Seznamte se více s těmito svátky a s jejich tradicemi.

Velikonoce jsou svým původem svátky jara. Před cca 3500 lety dali Židé těmto svátkům nový význam – svým svátkem Paschy: oslavou vyvedení a osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Tato **noc** vyjití z Egypta byla pro Židy tak významná, že jí začali říkat **Velká**. Od toho jsou i naše Velikonoce – veliká noc. Před dvěma tisíci lety pak Velikonoce dostaly současný význam Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním. Velikonocím předchází postní doba. Ta začíná na Popeleční středu udělováním „popelce“, kdy se sype popel na hlavu s výzvou: „Obráťte se a věřte evangelium“. Trvá 40 dnů, neděle se nepočítají a končí na Zelený čtvrtek. Zkuste si to sami spočítat. Číslo 40 má symboliku v několika biblických předobrazech – potopa trvající 40 dnů, čtyřicetileté putování Izraelitů přes poušť z Egypta do Zaslíbené země, čtyřicetidenní půst Ježíše na poušti, jímž začíná jeho veřejné působení. Čtvrtá neděle postní „LAETARE“ – neděle radosti je spojena s aktivitou Papežského misijního díla – Misijní koláč. Po mši svaté jsou nabízeny věřícím v mnoha farnostech balíčky s koláči, zákusky, které napekly šikovné maminky, babičky a věřící tak mohou finančním příspěvkem pomoci chudým a potřebným. Poslední postní neděle – šestá se nazývá Květná neděle, neboli Pašijová. Její název je odvozen od kvetoucích ratolestí, které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal

Ježíše při jeho vjezdu do Jeruzaléma před Velikonocemi. V našich krajích se jako ratolesti používají kočičky, ty se na Květnou neděli světlí a věřící si je odnášejí domů. Následující rok je popel z těchto spálených kočiček použit k udělování popelce. Během mše svaté na Květnou neděli se čtou pašije (z latinského passio – utrpení) – zpráva o umučení Ježíše Krista. Touto nedělí začíná Svatý týden.

Zeleným čtvrtkem začíná velikonoční triduum. V tento den se připomínají dvě hlavní události – „poslední večeře“ – Ježíšova večeře na rozloučenou, a Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí. V tento den dopoledne se v katedrálách setkávají kněží se svými biskupy a obnovují své kněžské sliby, také se světlí posvátné oleje, které se využívají po celý rok při udílení svátostí. Večerní obřad má své zvláštnosti - kněz umývá nohy vybraným mužům, jako připomínka mytí nohou apoštolům při Ježíšově večeři na rozloučenou. Tento rituál má symbolizovat Kristovu pokoru. Název **Zelený čtvrtek** vznikl nejspíše přesmyčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (Zelený čtvrtek). Zvyk jíst špenát na Zelený čtvrtek je pouze lidovým zvykem.

Velký pátek je dnem, kdy zemřel Ježíš Kristus. Tento den je dnem přísného postu od masa a půst újmy, to znamená nejíst maso a moci se dosyta najíst pouze jednou za den. Mše svatá se v tento den neslaví, ale probíhá obřad zvaný uctívání svatého kříže a čtou se, nebo zpívají Pašije. Tento den je spojen s různými lidovými tradicemi, mezi

kteře patří např. to, že by se nemělo prát prádlo, protože by bylo namáčeno do Kristovy krve, nemělo by se hýbat se zemí – rýt, kopat, okopávat.

Bílá sobota je druhým dnem, kdy Ježíš ležel v hrobě. Tento den je spojen s adoracemi u Božího hrobu, s rozjímáním nad jeho utrpením a smrtí a po celý den se nekonají žádné liturgické obřady. Až po západu slunce začíná Velikonoční noc – vigilie – slavnost Kristova vzkříšení. Tato slavnost patří k nejslavnostnějším liturgickým obřadům. Začíná slavností světla, při které se žehná oheň a paškál – velikonoční svíce, která se pak zapaluje při mši svaté během Velikonoc a při slavení dalších svátostí. Při této slavnosti také dospělí – katechumeni přijímají svátost křtu a název Bílá sobota pravděpodobně pochází od bílých křestních rouch křtěnců, kteří právě o Velikonoční noci přijali křest.

Během těchto tří dnů – Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota – chodívají většinou kluci klapotat. Ke klapotání používají dřevěné klapotky, řehtačky nebo hrkače. Od obřadů Zeleného čtvrtku až po Velikonoční vigilii nezvoní zvony, říká se, že zvony odletěly do Říma a tak je po tuto dobu musí nahradit klapotníci. Nahrazují zvony, které bijí na modlitbu Anděl Páně během dne. Poprvé je to na Zelený čtvrtek v 18 hodin. Další den se klapotníci sejdou několikrát, nejdříve v 6:00 a ve 12:00 hodin. Dále se klapotá v 15:00 hodin, v čase kdy umírá na kříži Pán Ježíš a poslední klapotání toho dne je v 18:00. Na Bílou sobotu klapotají kluci v 6:00 a poté chodí po obci, zastavují se u každého stavení s písní Hody, hody doprovody a

dostávají vajíčka, peníze i nějakou sladkost, jako odměnu za klapotání. Hospodyňku „počerní“ Jidáš, jeden z nejstarších klapotníků, který je oblečen do černého, na sobě má povřísla a obličej a ruce má potřené sazemi.

V neděli, na **Boží hod velikonoční** se koná největší slavnost církevního roku spojená se žehnáním velikonočních pokrmů.

Velikonoční beránek, který se často během těchto svátků peče, symbolizuje památku na Ježíše Krista, který byl právě jako nevinný, čistý a poslušný beránek obětován a jeho krev zachránila pokřtěné od hříchů.

Velikonoce jsou také neodmyslitelně spojeny se zdobením vajíček. Vejce obsahuje zárodek života, bylo již odpradáвна symbolem plodnosti, úrodnosti, života a vzkříšení.

Na **Velikonoční pondělí** chodí muži a chlapi po domácnostech a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenými tatary, pomlázkami. Tato tradice je spojena s pověstí, kdy mají být dívky vyšlehány, aby zůstaly po celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. Za odměnu dávají ženy mužům vajíčka.

Možná se vám zdál tento článek dlouhý, ale Velikonoce si svým obsahem a důležitostí určitě zaslouží tolik pozornosti. Čerpala jsem z různých zdrojů, jako například vira.cz, pastorage.cz, kde se dozvíte další zajímavosti a články.

Přeji všem požehnané prožití těchto dnů a samotných Velikonoc. Jejich prožívání asi bude v letošním roce úplně jiné, ale možná i proto je můžeme prožít více do hloubky a vroucněji.

Markéta Žeravíková

Přejeme Vám krásné prožití velikonočních svátků v domácím prostředí s rodinou, nezapomeňte ani na tradice – pletení tatarů, barvení vajíček, pečení beránků, mazanců, jidášů a třeba i na štamprli slivovice.